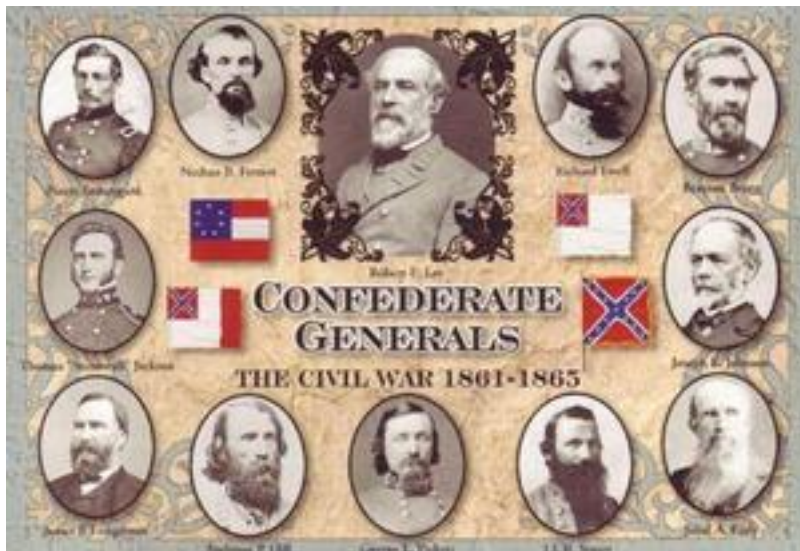

There are no translations available.

autor: Szymon Go biewski, Uniwersytet Miko aja Kopernika w Toruniu

W każdym konflikcie zbrojnym największą uwagę badaczy, a zwłaszcza miłośników danej epoki, przyciągają postacie dowódców, zwłaszcza tych z najwyższymi szarżami.

Wydawać by się mogło, że ustalenie liczby generałów nie powinno stanowić większego problemu, zwłaszcza w przypadku stron konfliktu, o dużym postępie cywilizacyjnym, a o takim możemy z pewnością mówić w wypadku wojny secesyjnej. Tym bardziej, jeśli wziąć pod uwagę, że w powstającej Konfederacji w zasadzie powielano rozwiązania – również w kwestiach wojskowych – przyjęte w Unii, chociaż z pewnymi różnicami. Jednak nic bardziej mylnego.

Do dnia dzisiejszego nie udało się ustalić ostatecznej liczby generałów po obu stronach konfliktu. Co więcej, zasady przyznawania stopni generalskich w obu armiach są nie do końca jasne. Mam nadzieję, że przedstawiony przeze mnie krótki zarys problemu, pomoże przybliżyć to zagadnienie wszystkim zainteresowanym.

W momencie wybuchu Wojny Secesyjnej w amerykańskiej czynnej służbie wojskowej pozostawało czterech generałów liniowych. Wszyscy oni byli bardzo doświadczonymi oficerami, ale z drugiej strony ich wiek uprawniał do odejścia w stan spoczynku. Żaden z nich nie odegrał znaczącej roli w czasie nadchodzącego konfliktu.

Generałami tymi byli: Winfield Scott (głównodowodzący armią amerykańską) oraz William Selby Harney, David Emanuel Twiggs i John Ellis Wool – wszyscy trzej dowodzili departamentami wojskowymi. „Najmłodszym” z nich był Harney – w 1861 r. kończył 61 lat. Scott, Twiggs i Wool – urodzili się jeszcze w XVIII wieku. Ich wiek, podobnie jak innych wyższych oficerów amerykańskich, wskazywał na starzenie się korpusu oficerskiego.

Winfield Scott

/13 czerwca 1786 - 29 maja 1866/

William Selby Harney

/22 sierpnia 1800 - 9 maja 1861/

Wynikało to w znacznej mierze z powolnego systemu awansów w okresie po wojnie meksykańskiej, jak i nieprawidłowości w jego organizacji. Najbardziej doskwierał praktyczny brak możliwości przeniesienia w stan spoczynku oficerów w podeszłym wieku i niezdolnych do służby.

Interesujące jest, iż najmłodszym pułkownikiem w armii amerykańskiej w 1861 r. był William

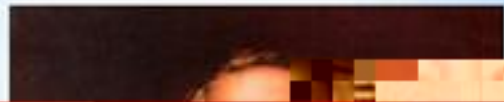
Wing Loring, który w chwili wybuchu wojny miał 42 lata. Z wymienionych powyżej generałów, jedynie David E. Twiggs zdecydował się poprzeć Konfederację, a sposób w jaki tego dokonał, sprawił, że zaskarbił sobie u współczesnych i potomnych opinię zdrajcy.

Inna sprawa, że *de facto* wszyscy oficerowie armii amerykańskiej, którzy poparli Konfederację zasługiwali na określenie zdrajców. Jednak ich powojenna rehabilitacja oraz zmiana podejścia do bratobójczego konfliktu u kolejnych pokoleń Amerykanów, sprawiły, że większość z nich weszła do panteonu bohaterów narodowych. Normą w tamtym burzliwym okresie przełomu lat 1860/1861 roku było „rycerskie” zachowanie ze strony oficerów przechodzących na stronę Południa. Wykonywali oni swoje obowiązki w „Starej Armii” tak długo, aż zostali zluzowani przez swoich następców. Dopiero wtedy „udawali się na Południe” i rozpoczynali karierę w armii Konfederacji ¹.

Twiggs, w 1861 r. dowódca Departamentu Teksasu, zdecydował się poddać wszystkie oddziały i obiekty wojskowe pozostające pod jego jurysdykcją nowym władzom Południa. Za ten czyn został zwolniony z armii amerykańskiej 1 marca 1861 roku: „z rozkazu Prezydenta Stanów Zjednoczonych nakazuje się, aby generał brygady David E. Twiggs, tytularny generał major, został zwolniony z Armii Stanów Zjednoczonych za zdradę flagi swojego kraju, poprzez poddanie, 18 lutego 1861, na żądanie władz Teksasu, wojskowych placówek i innej własności Stanów Zjednoczonych w jego Departamencie i pozostających w jego dowodzeniu”. W połowie 1862 r. Twiggs zmarł w zapomnieniu i nie odegrał żadnej istotnej roli w armii Konfederacji, w której służył w stopniu generała majora ².

Kapitulacja oddziałów US Army, dowodzonych przez D. E. Twiggsa, w Teksasie

George Brinton McClellan
/3 grudnia 1826 - 29 października 1885/

Henry Wager Halleck
/16 stycznia 1815 - 9 stycznia 1880/

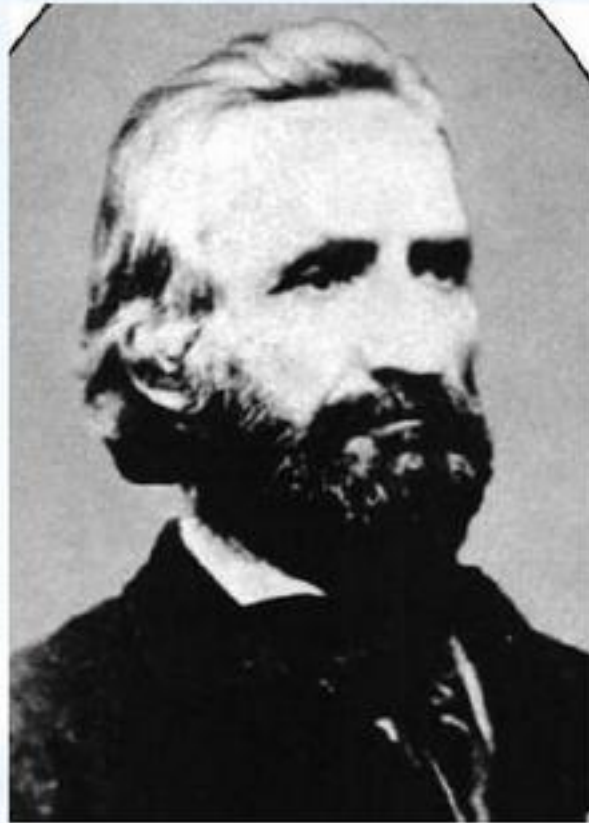

Ulysses Simpson Grant /27 kwietnia 1822 - 23 lipca 1885/

~~Ulysses Simpson Grant (27 kwietnia 1822 – 23 lipca 1885) – amerykański generał, jeden z najważniejszych dowódców Armii Unii podczas wojny secesyjnej. W 1862 roku został mianowany generałem porucznikiem i dowodził wojskami w bitwie nad Vicksburgiem, co przetrzymało go jako jednego z najważniejszych dowódców Unii. W 1864 roku został mianowany dowódcą Armii Unii i dowodził wojskami w bitwie nad Petersburgiem, co przetrzymało go jako jednego z najważniejszych dowódców Unii. W 1865 roku został mianowany dowódcą Armii Unii i dowodził wojskami w bitwie nad Petersburgiem, co przetrzymało go jako jednego z najważniejszych dowódców Unii.~~

White-Gate, N.Y. Military Bookery and Uniforms • www.confederateuniforms.com • Danziger Blvd. #425 • Baltimore, Md. • 410.524.3331 • www.confederateuniforms.com

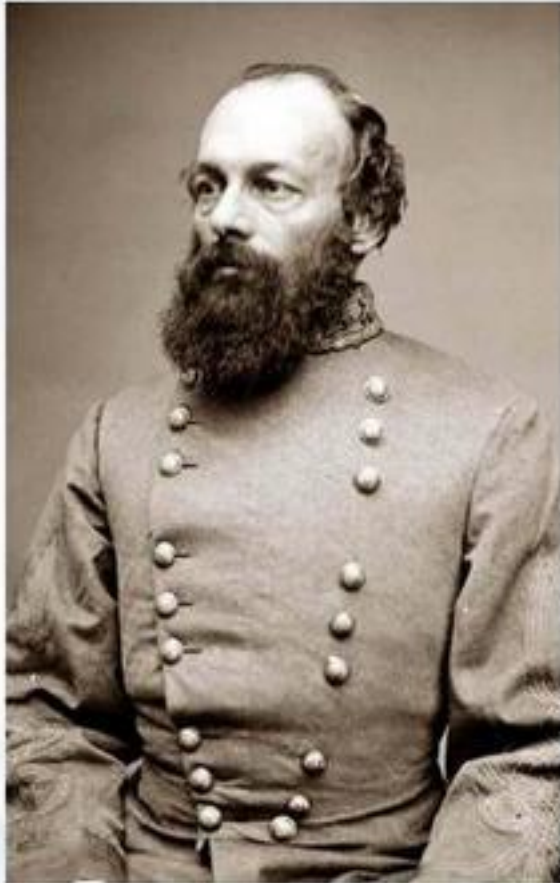
Lucius Bellinger Northrop /8 września 1811 - 9 lutego 1894/

~~Ministerstwo Obrony Narodowej, Warszawa, 1994, s. 100. <http://www.war.gov.pl>~~

Generałowie Konfederacji

Rank of General in the Confederate States Army
Rank of General in the Confederate States Army

Edmund Kirby Smith /16 maja 1824 - 28 marca 1893/

Generałowie Amerykańskiej Wojny Secesyjnej

~~Przebieg wojny 1861-1865~~

Generałowie Unii

~~... ..~~

William Tecumseh Sherman /8 lutego 1820 - 14 lutego 1891

William Tecumseh Sherman (1820-1891) - pułkownik 8147 7. dywizji Armii Stanów Zjednoczonych, który w 1862 roku zdobył miasto Vicksburg, co było ważnym punktem przelazowym na rzece Missisipi, który przetrwał do 1863 roku, w wyniku czego...

